

Folkemængde. Hvad Bestatningsforholdene angaar, har Kommunalbestyrelsen forment, at det vilde være urigtigt at bringe Loven af 11te Februar 1863 til Anvendelse paa Frederiksberg Kommune. Den nu bestaaende kommunale Ejendomsstat, Grundstaten, der i Henhold til § 14 i Lov af 29de December 1857 er ordnet efter de Regler, som indeholdes i Lov af 14de December 1857 om en Grundtast for Staden Kjøbenhavns udenbys Grunde, har vist sig retfærdig og hensigtsmæssig, og der ses derfor ingen Grund til i Overensstemmelse med Reglerne i Loven af 11te Februar 1863 at dele denne Stat i 2 Skatter (Grundstat og Husstat), der hvile paa samme Princip, som den frederiksbergske Grundstat, nemlig at Bestatningen af de faste Ejendomme skal rette sig efter Grundens og, naar den er bebygget, tillige efter Bygningernes Værdi, men især nærer Kommunalbestyrelsen Betænkelighed ved en saadan Fiksering af de kommunale Grundskatter, som Gennemførelsen af Loven af 11te Februar 1863 for Frederiksberg Kommunes Vedkommende vilde have i Medfør, idet Gennemførelsen af mangen Foranstaltning, der nu bekostes af Grundene og er i Grundejernens Interesse, vilde møde Modstand, naar Udgiften dertil ved Grundskatternes Fiksering for den væsentlige Del maatte tilvejebringes ved en Forhøjelse af den personlige Kommuneskat.

Man har ikke kunnet frakende de af Frederiksberg Kommunalbestyrelse fremsatte Grindringer og Betænkeligheder Vægt, om man end ikke kan finde den af Kommunalbestyrelsen nærede Frygt for Lovforslagets Bestemmelser om Bestatningsforholdene fuldt begrundet, navnlig naar henses til, at der ved Forslagets § 22 er givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at tilstaa de efter hvert Steds særlige Forhold nødvendige Væbelsler i Anvendelsen af Loven af 11te Februar 1863. Naar imidlertid til de af Kommunalbestyrelsen anførte Grunde kommer Henhuet til det stadig opdukkende Spørgsmaal om Duffeligheden af, at Frederiksberg Kommune eller en Del af samme indlemmes i København, har man troet det forsvarligt at undtage Frederiksberg fra den almindelige Omordning af Handelspladsernes kommunale Forhold, som Lovforslaget tilfigter, og derimod at lade det bero ved den bestaaende Ordning, forsaavidt der ikke med den er forbundet Ulemper, hvis Afhjælpning er nødvendig. Man har derfor i § 2 foreslaaet, at det skal have sit Forblivende ved de nu gældende Regler med Hensyn til den kommunale Styrelse m. v.

af Frederiksberg, alene med Undtagelse af nedennævnte tvende Punkter, med Hensyn til hvilke man maa anse en Forandring nødvendig, og som til dels var Anledningen til, at det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1868—69 fremsatte Lovforslag om Handelspladserne blev genoptaget i afvigte Rigsdagsamlingen.

Følge Lov af 23de December 1861 § 1 kan Antallet af Kommunalrepræsentationens Medlemmer ikke overstige 9, men dette Antal maa anses for ringe i Forhold til Indbyggerantallet i Frederiksberg Kommune, og det er derfor i nærværende Lovforslags § 2 foreslaaet, at det skal kunne forhøjes indtil 19.

Endvidere er det i nysnævnte § 2 foreslaaet, at den Sognepræsten ved Lov 29de December 1857 § 20 tillagte Stilling som Medlem af og Formand for Frederiksberg Fattigkommission skal bortfalde, idet denne Embedsmands øvrige Forretninger ikke tillade ham at ofre den fornødne Tid paa Varetagelsen af de ham paahvilende Forretninger (jvfr. § 22 i det af Regeringen i Rigsdagsamlingen 1892—93 fremsatte Forslag til Lov om Ordningen af de kirkelige Forhold paa Frederiksberg), at Fattigkommissionen, der nu bestaar af 4 Medlemmer foruden Sognepræsten, for Fremtiden skal bestaa af 5 Medlemmer, alle valgte af Kommunalbestyrelsen, hvoraf 2 af dens egen Midte, og at ethvert af Kommissionens Medlemmer er pligtig at modtage Valg som Formand for Kommissionen.

I øvrigt er nærværende Lovforslag stemmende med det i afvigte Rigsdagsamlingen fremsatte, dog med en enkelt Ændring i §§ 15 og 18.

Angaaende det i Lov 20de Marts 1855 § 1, jvfr. Lov af 30te Oktober 1857, omhandlede, med Silkeborg Kommune forbundne Landdistrikt har Handelspladsernes Kommunalbestyrelse oplyst, at Distriktet kun har omtrent 12 Beboere, der ere valgberettigede til Folketinget, at det svarer et ganske forsvindende Bidrag til Afholdelse af kommunale Udgifter, at det ikke har været kommunalt organiseret, at Distriktets Beboere opføres paa de Silkeborgske Valglister og deltage i Valget af Medlemmer saa vel til Kommunalrepræsentationen som til Vigningskommissionen, at Distriktets kommunale Bidrag direkte indgaa i Silkeborgs kommunale Kasse, der til Gengæld bestrider samtlige Udgifter. Under disse Omstændigheder har man maattet anse det tilstrækkeligt i nærværende Lovforslags § 15 at bestemme, at saa længe Distriktet ikke er indlemmet i Handelsplad-